

Peter Schweizer: Hunter Biden a umění korupce

- CZ24 News | 10. prosince 2021

USA: Je to ale jen další z dlouhé řady Hunterových podvodů. Nejprve byl bez jakýchkoliv odborných znalostí o Ukrajině a o obchodu s ropou a plynem jmenován do správní rady ukrajinské ropné a plynárenské společnosti Burisma, která je vyšetřována kvůli podvodům. V roce 2012 dostal velice štědrý výplatu jako partner společnosti Rosemont-Seneca Partners investující do nemovitostí, do níž vložili více než 1,5 miliardy dolarů investoři s úzkými vazbami na Komunistickou stranu Číny.

Je to geniální forma korupce, etická noční můra pro Bílý dům a učebnicový příklad zanedbání povinností ze strany Kongresu i médií.

Opravdu máme věřit, že kupující zůstanou v přísné anonymitě a že tito sběratelé umění napojení na čínskou vládu nedají Bidenově klanu nějak najevo, že jsou nejnovějšími a největšími Hunterovými obdivovateli?

Máme snad důvod pochybovat o tom, že výtěžek z prodeje Hunterových uměleckých výtvorů opět nějak skončí na rodinných účtech Bidenů?

Proč selhávají ve zkoumání toho, co je očividně zadními vrátky a způsobem, jak nasměrovat peníze prezidentovu synovi ze zahraničních zdrojů? Každý Američan, kterému záleží na transparentnosti americké vlády, by měl být pobouřen.

Syn

prezidenta Joea Bidena, Hunter, se nyní vrhl do světa mezinárodního umění a začal spolupracovat s majitelem newyorské galerie Georgem Bergèsem, který propaguje a prodává díla výjimečných nových talentů. Podle Bergèse by mohly být Hunterovy obrazy u různých anonymních sběratelů umění úspěšné a mohly by se prodávat až za 500 000 dolarů za jeden obraz. Je to ale jen další z dlouhé řady Hunterových podvodů. (Foto: DNCC prostřednictvím Getty Images)

Říká se, že krása uměleckého díla tkví v oku divákově, ale že by to platilo i o korupci?

Syn prezidenta Joea Bidena, Hunter, se nyní vrhl do světa mezinárodního umění a začal spolupracovat s majitelem newyorské galerie Georgem Bergèsem, který propaguje a prodává díla výjimečných nových talentů. Podle Bergèse by mohly být Hunterovy obrazy u různých anonymních sběratelů umění úspěšné a mohly by se prodávat až za 500 000 dolarů za jeden obraz.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Je to ale jen další z dlouhé řady Hunterových podvodů. Nejprve byl bez jakýchkoliv odborných znalostí o Ukrajině a o obchodu s ropou a plynem jmenován do správní rady ukrajinské ropné a plynárenské společnosti Burisma, která je vyšetřována kvůli podvodům. V roce 2012 dostal velice štědrý výplatu jako partner společnosti Rosemont-Seneca Partners investující do nemovitostí, do níž vložili více než 1,5 miliardy dolarů investoři s úzkými vazbami na Komunistickou stranu Číny. Hunter neměl s private equity téměř žádné zkušenosti, ale dva týdny před oznámením této obrovské dohody přiletěl se svým otcem viceprezidentem do Pekingu na palubě Air Force Two.

A nyní – opět bez jakýchkoliv zkušeností a jakéhokoli formálního uměleckého vzdělání – se Hunter stal umělcem, za jehož koláže a smíšené mediální malby jsou mezinárodní sběratelé ochotni zaplatit velké sumy v dolarech. Je to k podivu – že by byl Hunter skutečně tak úžasný umělec?

Chris Cilizza ze *CNN* požádal o názor Sebastiana Smeeho, kritika umění a držitele Pulitzerovy ceny působícího v deníku *Washington Post*, a ten to, co viděl, [přirovnal](#) k malbám “malíře, který dodává obrazy do kaváren.”

“Tím myslím, že v kavárnách nacházíme určitý druh umění a některá díla jsou OK, spousta z nich je špatná a výjimečně to jsou překvapivě dobré obrazy. Ale pokud nejste příbuzný takového malíře, tak mu za ně víc než 1 000 dolarů nezaplatíte.”

Deník *New York Times* Hunterova umělecká díla [popsal diplomaticky](#) jako “inklinující k surreálu”. Sebastian Smee k tomu poznamenal: “Lidé někdy použijí výraz ‘surrealistický’ a myslí tím ‘mazaninu’.”

Ale toto nejsou jen pouhé “mazaniny”. Je to jen další do očí bijící podvod syna Joea Bidena. Je to geniální forma korupce, etická noční můra pro Bílý dům a učebnicový příklad zanedbání povinností ze strany Kongresu i médií.

Zjevným problémem je také to, že přestože Bílý dům řekl, že kupci Hunterových uměleckých děl

zůstanou v anonymitě, tak tím si nemůžeme být jistí. Bývalý vedoucí Úřadu Spojených států amerických pro etiku vlády Walter Shaub v červenci [řekl](#):

“Neexistuje žádný mechanismus pro monitorování, žádný mechanismus pro informování veřejnosti v případě porušení důvěrnosti a žádný mechanismus pro sledování, pro případ, že kupující získají přístup k vládě.”

Náš vyšetřovací tým z *Government Accountability Institute* (GAI) má k dispozici 30 000 e-mailů z notebooku Huntera Bidena a systémové záznamy, které potvrzují jejich autenticitu. Tyto e-maily jsme přečetli a identifikovali jsme konkrétní příklady, kdy Hunter Biden platil účty svému otci, v době kdy byl Joe Biden viceprezidentem. Jak jsem nedávno [řekl](#) v televizi *Fox News* v pořadu moderátorky Marie Bartiromo – toto je nezákonné.

My v GAI jsme se už s něčím podobným v minulosti setkali. Příběh Clintonovy nadace, který jsme odhalili v roce 2015, byl plný tohoto druhu ovlivňování a korupce. Společnosti, které chtěly Hillary Clintonovou ovlivnit v době, kdy byla ministryní zahraničí v administrativě prezidenta Baracka Obamy, najednou z nevysvětlitelných důvodů darovaly obrovské částky peněz na charitu Clintonových. Podařilo se nám identifikovat tyto dárce a jejich skutečné zájmy prostřednictvím daňových a podnikových záznamů, přestože samotná Clintonova nadace všechny své dárce neodhalila. Nám, jako investigativním novinářům, se nám toho podařilo odhalit hodně a všechno jsme potvrdili shodou s veřejnými záznamy.

Když umělecká díla Huntera Bidena bude Bergès prodávat prostřednictvím své soukromé galerie, tak nic takového nebude možné – zvláště pokud budou kupujícími zájemci ze zemí, kde nejsou tak přísné daňové zákony jako v USA. Sám Bergès řekl, že chce své podnikání rozšířit na čínský trh. Co když se Hunterovými dobrodinci stanou čínští sběratelé umění – čti miliardáři napojení na Komunistickou stranu Číny a v některých případech na Čínskou lidovou osvobozenou armádu? Opravdu máme věřit, že kupující zůstanou v přísné anonymitě a že tyto sběratelé umění napojení na čínskou vládu nedají Bidenově klanu nějak najevo, že jsou nejnovějšími a největšími Hunterovými obdivovateli?

Už jsme ukázali, že něco podobného probíhalo v minulosti.

I když by klíčovou postavou tohoto směšně evidentního triku pro platby v hotovosti nebyl syn prezidenta USA, tak tento příběh osvětluje další problém mezinárodního obchodu s uměním – to, že se na něj nevztahují zákony o zpřístupňování informací a preventivní opatření proti praní špinavých peněz, kterými se musí řídit finanční instituce, například banky.

Praní špinavých peněz na trhu s uměním není ničím novým. [Zpráva](#) senátního Výboru pro vnitřní bezpečnost a dohled nad vládou v loňském roce označila trh s uměním za “největší legální, neregulovaný trh ve Spojených státech” a za významnou slabinu v systému sankcí a kontrol namířených proti praní špinavých peněz. Jednoduše řečeno: na transakce s uměním se nevztahuje Zákon o bankovním tajemství, který požaduje, aby finanční instituce uplatňovaly [kontrolní mechanismy](#) proti praní špinavých peněz a financování terorismu. Velké aukční domy Christie’s a Sotheby’s to dělají dobrovolně, ale po menších soukromých prodejcích to zákon nevyžaduje.

Soukromé transakce s uměleckými díly, které v roce 2019 představovaly [58 % amerického trhu s uměním](#), nejsou vůbec regulovány. Jedna soukromá obchodnice s 30letou praxí na trhu s uměním senátnímu výboru [vysvětlila](#), že její “samoregulace” se spoléhá na rady právníků a na její vlastní intuici.

Vyšetřování našeho týmu z *Government Accountability Institute* odhalilo Hunterovu sms poslanou jeho dceři, ve které si stěžoval, že platí účty za zbytek Bidenovy rodiny. Víme například, že Hunterovy firmy platily dodavatelům v domě Joea Bidena v Delaware a také platily 300 dolarů měsíčně za soukromé telefony používané viceprezidentem. Máme snad důvod pochybovat o tom, že výtěžek z prodeje Hunterových uměleckých výtvorů opět nějak skončí na rodinných účtech Bidenů?

Proč toto nebylo zkontrolováno? Nejvýznamnější republikán z Výboru pro dohled nad Sněmovnou reprezentantů kongresman James Comer (Republikánská strana, Kentucky) zaslal Bergèsovi několik dopisů, v nichž jej důrazně žádal o kompletní dokumentaci transakcí týkajících se prodeje Hunterových uměleckých děl. James Comer pravděpodobně tuto dokumentaci nezíská: předvolat Bergèse před výbor a vynutit si předání těchto záznamů může pouze výbor, v kterém ovšem mají většinu Demokráté. Jak v nedávném úvodníku poznamenal deník *Wall Street Journal* - nezdá se, že by to předsedkyně výboru kongresmanka Carolyn Maloney (Demokratická strana, New York) měla zájem učinit. Proč selhávají ve zkoumání toho, co je očividně zadními vrátky a způsobem, jak nasměrovat peníze prezidentovu synovi ze zahraničních zdrojů? Každý Američan, kterému záleží na transparentnosti americké vlády, by měl být pobouřen.

AUTOR: Peter Schweizer

ZDROJ: Gatestoneinstitute